

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun.Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Întreprindere cu Capital Străin „City Moda” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprindere cu Capital Străin „City Moda” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, terț Biroul Vamal Centru, cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 11 noiembrie 2019, ÎCS „City Moda” SRL a adresat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 28 octombrie 2019, în adresa ÎCS „City Moda” SRL a parvenit răspunsul la contestația depusă la Serviciul Vamal împotriva actului de inspecție de majorare a valorii mărfurilor.

Comunică că răspunsul este unul neesențial, superficial și absolut lipsit de sens.

Relatează că, la data de 19 septembrie 2019, conform cerințelor ordinare a fost inițiată procedura de declarare Import marfă de către ÎCS „City Moda” SRL, în baza Invoice C691422-423 din 17 septembrie 2019.

La momentul vămuirii mărfurilor de către agentul economic a fost prezentat întreg setul de documente necesar (Invoice, Certificatul de Origine a mărfurilor Eur1, Contract cu exportatorul, Declarația de Export), fapt confirmat prin lista documentelor anexate la Declarația Vamală.

Așa cum în gestiunea autorității vamale în perioada respectivă se afla în procedură „practic” același tip de marfă, invoice cu semne de întrebări de subevaluare, a fost emis un Act de inspecție, prin care s-a conferit agentului economic, fie prezentarea mai multor documente și acte extra, fie declararea

mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative, fie achitarea valorii provizorii utilizată pentru calculul garanției suficiente pentru practic toate articolele declarate.

Afirmă că, în consecință, a fost aleasă varianta trei, prin care s-a solicitat amânarea determinării definitive a valorii în vamă, cu stabilirea unei valori provizorii utilizată pentru calculul garanției suficiente pentru articolele prezentate. În adresa autorității vamale a fost remisă o notificare cu privire la acceptarea valorilor „mai umane deja” calculate, și acceptarea lor provizorie cu păstrarea dreptului, de a depune contestație mai târziu.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii, anularea actului/actelor de inspecție ca fiind neîntemeiate, obligarea Serviciului Vamal la emiterii unei decizii de regularizare, prin care să fie admisă valoarea tranzacției declarate de către agentul economic în Invoice-ul original.

Prin hotărârea din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „City Moda” SRL împotriva Serviciului Vamal, terț Biroul Vamal Centru cu privire la contestarea actelor administrative (f.d. 82-87).

La 20 mai 2020, ÎCS „City Moda” SRL, a declarat cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral.

La 16 iulie 2020, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către ÎCS „City Moda” SRL (f.d. 160-182).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, autoritatea vamală a considerat neveridice datele cu privire la valoarea mărfii prezentate în vamă de ÎCS „City Moda” SRL acordându-i trei opțiuni la alegere pentru definitivarea procedurii de devamare a mărfurilor și anume: prezentarea actelor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă declarate, dreptul de declarare cu o altă metodă alternativă și, dreptul solicitării amânării definitive a valorii în vamă, cu acordarea unui termen limită până la data de 19 septembrie 2019 întru probarea faptului lipsei interdependenței la stabilirea prețului mărfii, iar ultimul nu s-a conformat solicitării și nu a prezentat informația suplimentară care ar demonstra că prețul mărfii nu a fost influențat de interdependența existentă între vânzător și cumpărător.

Instanța de apel a considerat că, reclamantul a eșuat în a prezenta probele prevăzute de lege și solicitate de autoritatea vamală, în vederea determinării valorii în vamă prin metodele de rezervă.

Totodată, a apreciat ca fiind întemeiate constatările instanței ierarhic inferioare, care a relatat că în rezultatul examinării documentelor privind dreptul de proprietate asupra societății comerciale implicate în tranzacție, s-a constatat că, cumpărătorul ÎCS „City Moda” SRL îi are în calitate de cofondatori pe Tarman Baris și Tarman Cenk, care la rândul lor se regăsesc și ca cofondatori la vânzătorul TARMANLAR GIYM SAN VE.TIC.LTD.STI.& quot, iar informația cu privire la relația de interdependență se constată și în contractul de vânzare-cumpărare nr.004 din 03 iunie 2014 în care Tarman Boris figurează și ca director general al companiei TARMANLAR GIYM SAN VE.TIC.LTD.STI.& quot. Mai mult, relația de

interdependența a fost confirmată și de către ÎCS „City Moda” SRL atât verbal cât și prin notificarea din 19 septembrie 2019.

Astfel, Colegiul a notat că, din informațiile prezentate de importator nu se identifică modul în care cumpărătorul și vânzătorul își organizează raporturile comerciale și cum a fost stabilit prețul respectiv, pentru a determina dacă interdependența a influențat or nu prețul.

A subliniat că, Invoice-ul nr.C691420-421 din 09 septembrie 2019 nu face referire la contractul de vânzare-cumpărare și nu conține date despre termenul de achitare, descrierea mărfurilor din Invoice nr. C691420-421 din 09 septembrie 2019 fiind incompletă și conținând date insuficiente (în Invoice sunt indicate prețuri diferite pentru același tip de marfa, de exemplu: cămăși de marca „Bacei” la prețuri de 11,00 euro și 12,00 euro, încălțăminte „Ted lapidus” la preț de 38,00 euro sau 40,00 euro, 50 euro și 46 euro).

Colegiul a precizat că, chiar dacă anterior ÎCS „City Moda” SRL nu a avut dificultăți în vamă, așa cum afirmă apelanta, acest lucru nu poate fi interpretat ca o scuză legală, care să conducă la absolvirea importatorului de la un control vamal, cu respectarea prevederilor art. 10 – 17 din Legea nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, în situația în care autoritatea vamală atestă incertitudini sau dubii cu privire la valoarea mărfii prezentate la ultima intrare în vamă.

La 09 martie 2021, ÎCS „City Moda” SRL, a depus recurs împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu restituirea cauzei pentru rejudecare (f.d. 183-184).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că au fost ignorate toate solicitările și dovezile aduse de către reclamant.

Consideră că, instanța de apel și-a depășit limitele examinării prevăzute de art. 238 din Codul administrativ, prin admiterea prezentării de noi probe de către Biroul Vamal.

A conchis că, instanța de apel la emiterea deciziei nu s-a ținut cont despre existența Acordului Bilateral între Republica Moldova și Turcia cu privire la constituirea Zonei de Comerț Liber din 2016 (art. 5, art. 17, art. 18).

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 10 februarie 2021, fiind recepționată de către recurent la 06 aprilie 2021 (f.d. 187).

Prin urmare, recursul depus de către ÎCS „City Moda” SRL la 09 martie 2021, este în termen.

La 16 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

La 18 mai 2021, Biroul Vamal Centru a depus referință pe marginea cererii de recurs, solicitând să fie declarată inadmisibilă a cererii de recurs or, să fie respins recursul și menținută deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de

admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de ÎCS „City Moda” SRL, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Întreprindere cu Capital Străin „City Moda” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh